

"गोड मुलांनो, अंतरमुखी बनून ज्ञानरूप अवस्थे मध्ये राहून महावाक्यांना धारण करा, ते वहा आपले व अन्य आत्म्यांचे कल्याण करू शकाल, आपले मन व दिल रुपी मंदिराला ईश्वरीय गुणरूपी मूर्तीनी सजवा आणि पवित्र संकल्पांचा सुगंध पसरवा"

प्रश्न:- सर्वोत्तम खरी सेवा कोणती आहे? यथार्थ सेवेचे सूक्ष्म रूप काय आहे?

उत्तर:- जेव्हा एखाद्या कडून काही चूक होते तेव्हा त्याला सावधान करून, सूक्ष्म रुपाने आपली योगशक्ती त्यांना पाठवून त्यांच्या अशुद्ध विचारांना भस्म करणे, हीच सर्वोत्तम खरी सेवा आहे. त्याच बरोबर सतत:वर लक्ष ठेवणे की, मनसामध्ये अशुद्ध विचार येवून देणे. या मध्ये सतत: पण सावध राहणे व दुसऱ्या प्रति अशी दिव्य सेवा करणे हेच सेवेचे सूक्ष्म व महीन रहस्य आहे.

ओम शांती. प्रथम प्रत्येक पुरुषार्थी मुलांना अंतरमुखता अवश्य धारण करायची आहे. अंतरमुखी अवस्थे मध्ये मोठे कल्याण लपलेले आहे, या अवस्थे मध्येच अचल स्थिर धैर्यवत निर्माण चित्त इत्यादी गुणांची धारणा होऊन संपूर्ण ज्ञानमय अवस्था प्राप्य होऊ शकते. अंतर्मुखी न झाल्यामुळे, संपूर्ण ज्ञान रूप अवस्था प्राप्य होत नाही, कारण जे काही महावाक्य ऐकली जातात, जर त्यांच्या खोलीमध्ये जाऊन ग्रहण केले नाही, फक्त त्या महावाक्यांना ऐकून रिपीट केले तर ते महावाक्य साधारण वाक्य बनले जातात. जो ज्ञानरूप अवस्थे मध्ये स्थित होऊन महावाक्य ऐकत नाही त्या महावाक्यावर मायेची सावली पडते. मायेच्या अशुद्ध प्रकाशनाने भरलेली महावाक्य ऐकून वर्णन करण्याने, सतत:सहीत इतरांचे कल्याण होण्याऐवजी अकल्याण होते, म्हणून हे गोड मुलांनो अंतरमुखी बना. आपले हे मन मंदिराप्रमाणे आहे, जसे मंदिरामध्ये नेहमी सुगंधी वातावरण असते, असं मन मंदिर जेव्हा पवित्र बनते, तेव्हा संकल्पही पवित्र निर्माण होतात. जसे मंदिरामध्ये फक्त देवी देवतांची चित्रे ठेवली जातात, ना की राक्षसांची. असेच तुम्ही मुलां आपल्या हृदय रुपी मंदिरामध्ये सर्व ईश्वरीय गुण रुपी मूर्तींना सजवा. ते गुण आहेत, निर्मोही, निर्भय, निरलोभ, निरहंकार, धैर्यवत इत्यादी कारण ही सर्व तुमचीच दिव्य लक्षणे आहेत. तुम्हा मुलांना आपल्या मनरूपी मंदिराला संपूर्ण प्रकाशमय अर्थात शुद्ध बनवायचे आहे. जेव्हा मन रुपी मंदिर प्रकाशमय होईल, तेव्हाच आपल्या प्रकाशाने परिय वैकुंठ दे शामध्ये जाऊ शकाल. तेव्हा आपल्या मनरूपी मंदिराला उज्ज्वल बनवण्याचा प्रयत्न करा व मना सहित सर्व विकारी करम इंदरियांना वश करा, फक्त आपल्याच प्रति नाही परंतु दुसऱ्या प्रतिही ही दिव्य सेवा करायची आहे. खरंतर सेवेचा अर्थ अतिसूक्ष्म आणि रहस्ययुक्त आहे. असं नाही कि कुणाला च्याच्या चुकावर फक्त सावधान करणे, इथपर्यंत मर्यादित नाही परंतु त्याला सूक्ष्म रीतीने आपली योगशक्ती पोहोचवणे व त्याच्या अशुद्ध संकल्पाना भस्म करणे ही खरी सर्वोत्तम सेवा आहे. त्याचबरोबर सतत:वरही लक्ष ठेवून फक्त वाचा किंवा करमना प्रयत्न मर्यादित न राहता मनसा मध्ये ही कोणतेही अशुद्ध संकल्प उत्पन्न होत असेल तर त्याच प्रकाशन अन्य आत्म्या प्रयत्न सूक्ष्म रीतीने जाऊन अकल्याण करते. त्याच ओझ सतत:वर येते आणि त्याचे बंधन बनले जाते म्हणून हे मुलांनो सतत: सावध रहा आणि पुन्हा दुसऱ्या पती हीच दिव्य सेवा करा. हेच आपल्या सेवाधारी मुलांचं अलौकिक कर्तव्य आहे. अशी सेवा करणाऱ्यांना सतत: साठी दुसऱ्या कडून कोणतीही सेवा घ्यावी लागत नाही. सतत: प्रति कोणतीही चूक झाली तरी बुद्धी योग बलाद्वारे त्याला दुरुस्त करतो. असा तीव्र पुरुषार्थी थोड्या सावधानीने जाणून घेऊन सतत:मध्ये परिवर्तन करतो व पुढच्या भविष्यासाठी सततावर लक्ष ठेवून चालतो. हेच विशाल बुद्धी मुलांचं कर्तव्य आहे. हे माझ्या प्राणपरिय मुलांनो परमात्मा द्वारा रचलेल्या या अविनाशी राजसव ज्ञान यज्ञाप्रती तन-मन-धनाला संपूर्ण रीतीने स्वाहा करण्यामध्ये रहस्य लपलेले आहे. ज्यावेळी आपण म्हणतो की मी तन-मन-धन सहित यज्ञामध्ये अर्पण झालो म्हणजेच मेलो आहे, त्याच वेळी

सर्वतःच अस काहीही राहत नाही, म्हणून पहिल्यांदा मनाला संपूर्ण रीतीने सेवेमध्ये लावायचे आहे. सर्वकाही यज्ञासाठी किंवा परमात्म्याच्या प्रति आहे तेथे पुन्हा आपल्या प्रति काहीही राहत नाही धनही व्यर्थ खर्च करू शकत नाही. मन ही व्यर्थ अशुद्ध संकल्प विकल्पा कडे धाऊ शकत नाहीत कारण परमात्म्याला अर्पण केलेले आहे. परमात्मा तर आहेच शुद्ध शांत स्वरूप, यामुळे अशुद्ध संकल्प सर्वतः शांत होऊन जातात. जर मन मायेच्या हातामध्ये दिले तर माया विविध रूपाने अनेक प्रकारच्या विकल्पांना उत्पन्न करून मनरूपी घोड्यावर सवार होते. जरी आत्तापर्यंत मुलांना विकल्प येत असतील तर समजले पाहिजे की अजूनही मन पूर्ण रीतीने अर्पण झालेले नाही, स्वाहा झालेले नाही, म्हणजेच मन हे ईश्वरीय मन बनलेले नाही, म्हणून हे सर्व शतयागी मुलांनो ह्या गोष्टींना जाणून करम करत राहा. साक्षी होऊन सर्वतःला पाहून खबरदारी पूर्वक चला. स्वयं गोपी वल्लभ सर्व परिय गोपिकांना समजावून सांगत आहे ती, तुमचे वास्तविक खरं प्रेम कोणते आहे. हे परिय मुलांनो तुम्हाला एकमेकांच्या प्रति प्रेमयुक्त सावधानी ठेवायची आहे कारण जेवढे परिय फूल असेल, ते वढी श्रेष्ठ पालना. फुलांना किमती बनवण्यासाठी माळ्याला काटे काढावे लागतात, त्याच पद्धतीने तुम्हाला कुठली ही सावधानी दिली म्हणजे समजले पाहिजे जस काही माझ्या पालनेसाठीच ही सेवा केलेली आहे. ह्या पालनेला अथवा सेवेला रीगारड द्यायचा आहे. हीच संपूर्ण बनवण्याची युक्ती आहे. हेच ज्ञान सहित खरं अंतरीक प्रेम आहे. ह्या दिव्य प्रेमाने एकमेकाला खूप रीगारड दिला पाहिजे. प्रत्येक गोष्टी मध्ये प्रथम सर्वतःला सावध करायचे आहे. हीच निर्माणचित अति मधुर अवस्था आहे. अशा प्रेमपूर्वक व्यवहारामुळे तुम्ही इथेच सतयुगाचा आंतरिक अनुभव कराल. तेथे तर हे प्रेम नैसर्गिक असते परंतु या संगम युगाच्या गोड वेळी एकमेकासाठी सेवा करण्यासाठी, हे अति रमणिक प्रेम आहे. याच शुद्ध प्रेमाचे जगामध्ये गायन केलेले आहे. तुम्हा प्रत्येक चैतन्य फुलाला नेहमी हरषित मुख राहायचे आहे कारण निश्चय बुद्धी झाल्यामुळे तुमच्या नसा नसा मध्ये संपूर्ण ईश्वरीय शक्ती सामावलेली आहे. आकर्षण शक्ती आपला दिव्य चमत्कार अवश्य दाखवत असते. जशी छोटी निरदोष मुलं शुद्ध पवित्र असल्यामुळे सदैव हसत राहतात आणि आपल्या रमणिक चरित्राने सगळ्यांना आकर्षित करतात. तसे तुम्हा मुलांचे रमणिक जीवन झाले पाहिजे, त्यासाठी तुम्हाला कोणत्याही युक्तीने आपल्या आसुरी स्वभावावर विजय प्रापत् करायचा आहे. जेव्हा एखादा, क्रोध वश होऊन तुमच्या समोर येतो, तेव्हा तुम्ही त्याच्या समोर ज्ञान स्वरूप होऊन लहान मुलाप्रमाणे हसत राहा, तर तो सर्वतः शांत होऊन जाईल, म्हणजेच विसस्मृत स्वरूपातून स्मृती स्वरूपामध्ये येईल. त्याला माहिती नसेल की सूक्ष्म रीतीने त्याच्यावर विजय प्रापत् करून मालक बनलोय. मालक आणि बालकपणाची सर्वोत्तम शिरोमणी विधी आहे, ईश्वर जसा संपूर्ण ज्ञानस्वरूप आहे, तसाच प्रेम स्वरूप आहे. ईश्वरामध्ये हे दोन्ही गुण सामावलेले आहेत परंतु प्रथम ज्ञान आणि नंतर प्रेम. जर कोणी पहिल्यांदा ज्ञानरूप बनण्याशिवाय फक्त प्रेम रूप बनतात, तर ते प्रेम अशुद्ध खात्यामध्ये घेऊन जाते, म्हणून प्रेमाला विलीन करून, प्रथम ज्ञानरूप बनून वेग वेगळ्या रूपामध्ये आलेल्या मायेला जिंकून पुन्हा प्रेम रूप बनायचे आहे. जर ज्ञानाशिवाय प्रेम असेल, तर कोठेही विचलित वहाल. जर कोणी ज्ञानाशिवाय ध्यानामध्ये जातात, तर कित्येक वेळा मायेमध्ये फसतात. माया त्याच्यावर वार करते म्हणून बाबा म्हणतात, हे मुलांनो, हे ध्यान पण एक सुताची साखळी आहे परंतु ज्ञानरूप बनून पुन्हा ध्यानामध्ये गेल्यानेच आनंदाचा अनुभव होतो. तर प्रथम आहे ज्ञान आणि नंतर ध्यान. ध्यानीष्ट अवस्थे पक्षे ज्ञानिष्ट अवस्था श्रेष्ठ आहे म्हणून हे मुलांनो पहिल्यांदा ज्ञानरूप बनून पुन्हा प्रेम स्वरूप बना. ज्ञानाशिवाय प्रेम रूप बनणं हे पुरुषार्थी जीवनामध्ये विघ्न स्वरूप बनते.

साक्षी पणाची अवस्था खूप गोड आणि सुंदर आहे. ही अवस्था भविष्यमय जीवनाचा पाया आहे. कारण जेव्हा एखाद्याला शारीरिक भोगना येते तेव्हा तो साक्षी, सुखस्वरूप अवस्थेत स्थिर होवून भोगतो, भुतकाळातील कर्माचा भोग चुकतू करतो, आणि त्याच बरोबर भविष्य ही सुखमय बनवितो. साक्षी साक्षी पणाची ही अवस्था भुत आणि भविष्य दोघांशी संबंध ठेवणारी आहे. या रहस्याला जाणणारा कोणीही असा म्हणणार नाही की, माझी ही सुंदर वेळ फक्त हिसाब किताब चुकतू करण्यामध्ये गेली,

नाही. ही सुंदर पुरुषार्थ ची सुंदर वेळ आहे, ज्या वेळेला दोनही कार्य संपूर्ण रीतीने सिद्ध होतात. अशा दोनही कार्यांना सिद्ध करणारा तीव्र पुरुषार्थीच अती दरिय सुखाच्या आनंदात राहतो. या विविध विराट वैश्विक नाटका मधील प्रत्येक गोष्टी मध्ये तुमहा मुलांना संपूर्ण निश्चय पाहिजे कारण हा अनादी ड्रामा अगदी प्रमाणिक आहे. हा ड्रामा प्रत्येक जीव पराण्याकडून त्याचा पारट पूर्ण रीतीने बजावून घेतो. याची ड्रामामध्ये नोंद आहे. मग तो पारट चूकीचा असला तरीही तो पूर्ण रीतीने बजावून घेतो. पण नाटकामध्ये नोंद आहे. जर बरोबर चुक दोनही भूमिका नोंद आहेत तेव्हा कोणत्याही गोष्टी मध्ये संशय उठवणे हे ज्ञान नाही, कारण प्रत्येक कलाकार आपली आपली भूमिका वठवत आहे. जसे सिनेमा मध्ये अनेक कलाकार वेग वेगळ्या नाव रूपांने आपापली भूमिका करतात, त्यांना पाहून त्यांच्या बदल दृष्टी येईल किंवा आनंद होईल असं होत नाही, कारण माहिती आहे की हा एक खेळ आहे. त्याच्यामध्ये प्रत्येकाला आपापली चांगली किंवा वाईट भूमिका मिळालेली आहे. तत्त्याच प्रमाणे या आनादि बनलेल्या सिनेमाला पण साक्षी होऊन एकरस अवस्थेत हरषित मुख होऊन बघत राहा. संघटना मध्ये ही गोष्ट चांगल्या रीतीने धारण करायची आहे. एकमेकाला ईश्वरीय रुपामध्ये बघायचं आहे, अनुभवाचे ज्ञान घेऊन सर्व ईश्वरीय गुणांची धारणा करायची आहे. आपल्या लक्ष स्वरूपाच्या समृद्धीमध्ये शांत चित्त निर्माणचित्त धैर्यवत गोडवा, शीतलता इत्यादी सर्व दैवी गुण धारण करायचे आहेत. धैर्यवत अवस्था धारण करण्याचा मुख्य पाया आहे, थोडे थांबा आणि वाट पहा. आपल्या हृदयामध्ये पहिल्यांदा धैर्यवताचा गुण धारण करून पुन्हा विराट ड्रामाला साक्षी होऊन बघा. जोपर्यंत कोणतेही रहस्य ऐकण्याची वेळ जवळ येईल तोपर्यंत धैर्यवत गुणांची धारणा करायची आहे. याचा खूप काळाचा पुरुषार्थ नसेल तर घाबरून नापास वहाल. म्हणून दैवी गुणधारी बनण्याच पहिला पहिला ईश्वरीय पाया पकळा करणे गरजेचं आहे. ज्ञानस्वरूप स्थितीमध्ये स्थित राहण्याने शांत स्वरूप अवस्था प्राप्त होते, जेव्हा ज्ञानी तू आत्मा मूल एकत्र बसून मुरली ऐकतात तेव्हा चारही बाजूला शांतीचा वातावरण बनते कारण जे काही ते महावाक्य ऐकतात, तेव्हा खोलामध्ये आंतरिक शांती मध्ये जातात. खोलात जाण्यामुळे आंतरिक शांतीची गोडी अनुभवता येते. तेव्हा यासाठी काही खास बसून मेहनत करायची नाही परंतु ज्ञानाच्या अवस्थेमध्ये स्थिर राहिल्याने हा गुण अनायास येतो. तुम्ही मूल जेव्हा सकाळी सकाळी उठून एकांतामध्ये बसता तेव्हा शुद्ध विचारांच्या लहरी उत्पन्न होतात त्यावेळी अवस्था खूप उपराम हवी. पुन्हा आपल्या शुद्ध संकल्प मध्ये स्थिर झाल्याने इतर संकल्प आपोआपच शांत होतील. आणि मन अमन होईल कारण मनाला वश करण्याची कोणती तरी ताकत आवश्यक पाहिजे. म्हणून प्रथम आपल्या लक्ष स्वरूपाच्या शुद्ध संकल्पांना धारण करा, जेव्हा आंतरिक बुद्धीयोग कायदे प्रमाण होईल, तेव्हा तुमची निरसंकल्प अवस्था स्वतः होऊन जाईल, अचछा.

गोड गोड खूप वर्षांनी भेटलेल्या ज्ञान गुलजारी, ज्ञानरुपी तार्या प्रति मात पिता बापदादाचा प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. १) आपल्या लक्ष स्वरूपाच्या समृद्धीने शांत चित्त निर्माण चित्त मिठास शीतलता इत्यादी सर्व दैवी गुण धारण करायचे आहेत.
2. निश्चय बुद्धी साक्षी दृष्टा होऊन या खेळाला हरषित चेहर्याने बघत, आंतरिक धैर्यवत अडोल चित्त राहायचे आहे. साक्षीपनाच्या अवस्थेमध्ये राहण्याचा खूप वेळेचा अभ्यास करण्याचे परिश्रम घ्यायचे आहेत.

वरदान:- सन्नेह आणि शक्ती रूपाच्या संतुलना द्वारे सेवा करणारे सफलता मूर्त भव.

जसे एका डोळ्यामध्ये बाबाच प्रेम आणि दुसऱ्या मध्ये बाबा द्वारा मिळालेली सेवा, नेहमी समृद्धीमध्ये राहते, अशा पद्धतीने सन्नेही मूर्त बरोबर शक्ती रूप पण बना. सन्नेहा बरोबर शब्दांमध्ये अशी धार असावी की कृपाच्या पण हृदयाला विधी रण करेल ज्याप्रमाणे आई मुलांना कोणत्याही शब्दाने शिक्षण देते तेव्हा आईच्या धैर्यवत

सन् हेमळ्हे तो शब्द धारदार वा कडूपणा चा अनुभव करत नाही अशा पद्धतीने ज्ञानाच्या
ज्या सत्य गोष्टी आहेत त्यांना स्पष्ट शब्दांमध्ये सांगा परंतु शब्दांमध्ये सन् हे
समावलेला असेल तर सफलता मूर्त बनून जाईल

बोधवाक्य:- सर्वशक्तिमान बाबाला साथी बनवाल तर पश्चाताप पापापासून मुक्त वहाल.

||| ओम शांती |||

ओम शांती